

دسترسی در سایت <http://jnrm.srbiau.ac.ir>

سال هفتم، شماره سی و یکم، مرداد و شهریور ۱۴۰۰

شماره شاپا: ۲۵۸۸-۵۸۸X

پژوهش‌های نوین در ریاضی

دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات

انعکاس پذیری از عملگرهای کاون-داگلاس

علی ایلون کشکولی^{۱*}، زهرا فتاحی^۲

^(۲و۱) گروه ریاضی، دانشگاه یاسوج، یاسوج، ایران.

تاریخ ارسال مقاله: ۱۳۹۸/۰۲/۲۱ تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۰/۰۵/۰۶

چکیده

فرض کنید H یک فضای هیلبرت، Ω یک زیر مجموعه‌ی باز همبندی از صفحه‌ی مختلط $\mathbb{C}$ ، n یک عدد صحیح مثبت و $B_n(\Omega)$ یک کلاس کاون-داگلاس شامل عملگر خطی کراندار T روی H باشد. در این مقاله برای یک حالت خاصی از Ω ، نشان می‌دهیم که اگر $T \in B_n(\Omega)$ طوری باشد که مدل متعارف یک عملگر ون-نیومن گردد، آنگاه T انعکاس پذیر است. به علاوه، در این مطالعه فرض می‌کنیم که الحاقی از مدل متعارف متناظر با هسته‌ی برگمن تعمیم یافته‌ی K ، یک عملگر ون-نیومن باشد. ما می‌توانیم این را با فرضی که $\|M_P\| \leq c\|P\|_\Omega$ یا $\|M_P\| = c\|P\|_\Omega$ ، برای هر چند جمله‌ای P جایگزین کنیم. در حقیقت K یک هسته‌ی باز مولد برای فضای هیلبرت تابع هم-تحلیلی $\mathcal{K}$ می‌باشد که ما می‌توانیم عملگر ضرب شده بوسیله‌ی $\bar{Z}$ را روی آن تعریف کنیم. توجه به این نکته لازم است که اگر K یک تابع هسته‌ی اکیداً مثبت روی مجموعه‌ی Λ باشد آنگاه این هسته می‌تواند به یک فضای هیلبرت تابعی بر Λ با هسته‌ی باز مولد K گسترش یابد. لازم به یادآوری است که عملگر خطی کراندار $T: H \rightarrow H$ را یک عملگر ون-نیومن گوئیم هرگاه جبر C^* تولید شده توسط T یک جبر ون-نیومن باشد. باید متذکر شد که در حالت کلی عملگرهایی از کلاس کاون-داگلاس انعکاس پذیر نیستند زیرا هر عملگری از این کلاس با الحاقی از عملگر ضربی غیر انعکاسی ضرب شده به وسیله‌ی $\bar{Z}$ هم ارز یکانی است. ما نیازمند شرایط اضافی برای انعکاس پذیری T هستیم.

واژه‌های کلیدی: هسته‌ی برگمن، عملگر ون-نیومن، الحاق، هم ارز یکانی، عملگر ضربی.

۱- مقدمه

فرض کنید H یک فضای هیلبرت جدایی پذیر و $B(H)$ جبری از همه عملگرهای خطی کراندار روی H باشد. برای یک زیر مجموعه‌ی باز همبند Ω از $\mathbb{C}$ و یک عدد صحیح مثبت n ، فرض کنید $B_n(H)$ نمایش عملگرهای T در $B(H)$ باشد به طوری که در شرایط زیر صدق کند:

$$(۱) \quad \Omega \subseteq \sigma(T) = \{\lambda \in \mathbb{C} : T - \lambda \text{ ناپذیر نباشد}\}$$

$$(۲) \quad \text{ran}(T - \lambda) = H, \quad \Omega \text{ در } \lambda$$

$$(۳) \quad \bigcup_{\lambda \in \Omega} \ker(T - \lambda) = H$$

$$(۴) \quad \dim \ker(T - \lambda) = n, \quad \Omega \text{ در } \lambda$$

فضاهای $B_n(\Omega)$ به وسیله‌ی کاون و داگلاس معرفی شده است [۲]. شرط (۱) و (۲) اطمینان ایجاد می‌کند که Ω درون طیف نقطه‌ای از T قرار گرفته است و $T - \lambda$ از راست معکوس پذیر است. هر عملگر در کلاس $B_n(\Omega)$ هم ارز یکانی است با الحاقی از مدل متعارف متناظر با یک هسته‌ی برگمن تعمیم یافته‌ی K که به اختصار به صورت $g.B.K.$ نوشته می‌شود [۳].

در حقیقت k یک هسته‌ی باز مولد برای یک فضای هیلبرت تابعی هم-تحلیلی $\mathcal{K}$ می‌باشد که می‌توان عملگر $M_{\bar{z}}$ ضرب شده به وسیله‌ی $\bar{z}$ را روی آن تعریف کرد. عملگر $M_{\bar{z}}^*$ عمل‌کننده روی K^* مدل متعارف متناظر با K نامیده می‌شود [۳، ۸، ۱۱، ۱۴].

لازم به ذکر است که اگر $A \in B(H)$ ، آنگاه $\text{Lat}(A)$ به وسیله‌ی شبکه‌ی همه‌ی زیر فضاهای پایایی از A تعریف می‌شود و $\text{AlgLat}(A)$ جبر همه‌ی عملگرهای B در $B(H)$ می‌باشد به طوری که $\text{Lat}(A) \subset \text{lat}(B)$.

عملگر A در $B(H)$ انعکاسی گفته می‌شود اگر $\text{AlgLat}(A) = W(A)$ ، که $W(A)$ کوچکترین زیر جبری از $B(H)$ شامل A و همانی I و در توپولوژی عملگر ضعیف بسته می‌باشد.

فضای هیلبرت H از توابع تحلیلی روی دامنه‌ی صفحه‌ی Ω را در نظر بگیرید به طوری که برای هر $\lambda \in \Omega$ تابع خطی e_λ از مقادیر در λ روی H کراندار باشد. به علاوه، فرض کنید H شامل توابع ثابت و ضرب شده به وسیله‌ی متغیر مستقل Z باشد. پیوستگی از مقادیر نقطه‌ای در طول قضیه‌ی نمایش ریس بیان می‌کند که برای هر $\lambda \in \Omega$ یک تابع منحصر بفرد $K_\lambda \in H$ وجود دارد به طوری که $e_\lambda(f) = f(\lambda) = \langle f, K_\lambda \rangle$ ، $f \in H$.

فرض کنید برای $1 \leq n \leq \infty$

$$L_n^2 = \{\xi = \{a_k\}_{k=1}^\infty : a_k \in \mathbb{C}, \sum_{k=1}^\infty |a_k|^2 < \infty\}$$

۲- مفاهیم پایه

برای مجموعه‌ی داده شده Λ ، یک فضای هیلبرت تابعی روی Λ فضای هیلبرتی است که زیر فضای خطی از $\mathfrak{S}(L_n^2, \Lambda)$ ، $1 \leq n \leq \infty$ می‌باشد، که $\mathfrak{S}(L_n^2, \Lambda)$ فضای خطی از همه‌ی توابع $L_n^2 -$ مقدار روی Λ است.

تابع هسته به صورت $K: \Lambda \times \Lambda \rightarrow B(L_n^2)$ تعریف می‌شود به طوری که:

$$(۱) \quad K(\lambda, \mu) = K(\mu, \lambda)^*$$

(۲) برای هر عدد صحیح $m \geq 1$ و هر خانواده‌ی $\{\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_m\} \subset \Lambda$ ماتریس عملگر $m \times m$ ، $K_m = (K(\lambda_i, \lambda_j))$ ، $1 \leq i, j \leq m$ یک عملگر مثبت روی $L_n^2 \otimes \mathbb{C}^m$ خواهد بود.

اگر ماتریس عملگر $m \times m$ ، K_m در (۲) برای هر $m \geq 1$ یک به یک باشد در این صورت گوییم K تابع هسته‌ی اکیداً مثبت است.

فرض کنید $\mathcal{K}$ یک فضای هیلبرت تابعی روی Λ باشد. اگر برای هر

$$\lambda \in \Lambda, \xi \in L_n^2, K(\lambda, \cdot)\xi \in \mathcal{K} \text{ و } f \in \mathcal{K}$$

$$\langle f, K(\lambda, \cdot)\xi \rangle_{\mathcal{K}} = \langle f(\lambda), \xi \rangle$$

می‌باشد فضای هیلبرت تابعی هم-تحلیلی روی Λ نامیده می‌شود.

تعریف ۲-۱: تابع هسته‌ی $K: \Lambda \times \Lambda \rightarrow \mathcal{B}(L_{\mathbb{N}}^2)$ شبه تحلیلی نامیده می‌شود اگر $K(\cdot, \cdot)$ در متغیر اول تحلیلی بوده و در متغیر دوم هم-تحلیلی باشد.

تعریف ۲-۲: فرض کنید K یک تابع هسته‌ی شبه تحلیلی روی Λ باشد و $H_p(\lambda, K)$ ماتریس عملگر مثبت $(p+1) \times (p+1)$ باشد که درایه‌ی (m, n) آن به صورت

$$\frac{\partial^m}{m! \partial z^m} \frac{\partial^n}{n! \partial \bar{z}^n} K(\lambda, \lambda), \quad 0 \leq m, n \leq p$$

است. می‌گوئیم تابع هسته‌ی K ناتبهگون است اگر $H_p(\lambda, K)$ برای هر $\lambda \in \Lambda$ و برای هر عدد صحیح مثبت p یک به یک باشد.

تعریف ۲-۳: هر تابع هسته‌ی شبه تحلیلی ناتبهگون K بر Λ را هسته‌ی برگمن تعمیم یافته گوئیم اگر $M_{\bar{z}} \in B(\mathcal{K}_K)$ و برای هر $\lambda \in \Lambda$ برد $M_{\bar{z}}^* - \lambda$ بسته باشد و

$$\text{ran } K(\lambda, \cdot) = \ker(M_{\bar{z}}^* - \lambda).$$

فرض کنید K یک تابع هسته‌ی شبه تحلیلی ناتبهگون روی Λ باشد. آنگاه یک فضای هیلبرت تابعی هم - تحلیلی $\mathcal{K}_K$ روی Λ وجود دارد به طوری که تابع هسته‌ی ناتبهگون K روی Λ یک هسته‌ی باز مولد برای $\mathcal{K}_K$ می‌باشد.

۳- نتیجه اصلی

فرض کنید $T \in B_n(\Omega)$ که T با الحاقی از مدل متعارف متناظر با هسته‌ی برگمن تعمیم یافته‌ی K برای یک فضای هیلبرت تابعی هم-تحلیلی $\mathcal{K}$ هم

آنگاه گوئیم $\mathcal{K}$ دارای هسته‌ی مولد K در λ می‌باشد. ثابت می‌شود که هسته‌ی مولد K یکتا است (۳). اگر K یک تابع هسته‌ی اکیداً مثبت روی Λ باشد، آنگاه این هسته می‌تواند به یک فضای هیلبرت تابعی بر Λ با هسته‌ی مولد K گسترش یابد. برای مشاهده‌ی این مطلب، فرض کنید $\mathcal{D}(\Lambda)$ یک زیر فضای خطی از $\mathfrak{S}(\Lambda, L_{\mathbb{N}}^2)$ شامل همه‌ی توابع به صورت

$$f = \sum_{i=1}^k K(\lambda_i, \cdot) \xi_i, \quad \lambda_i \in \Lambda, \xi_i \in L_{\mathbb{N}}^2,$$

باشد. اگر $g = \sum_{i=1}^m K(\lambda_i, \cdot) \eta_i$ تابع دیگری در $\mathcal{D}(\Lambda)$ باشد و

$$\langle f, g \rangle = \left\langle \sum_{i,j=1}^m K(\lambda_i, \lambda_j) \xi_i, \eta_j \right\rangle$$

واضح است که $\langle \cdot, \cdot \rangle$ یک ضرب داخلی روی $\mathcal{D}(\Lambda)$ می‌باشد. به علاوه یک دنباله‌ی کوشی در $\mathcal{D}(\Lambda)$ همگرای نقطه‌ای است و تمم $\mathcal{K}_K$ از $\mathcal{D}(\Lambda)$ نسبت به $\langle \cdot, \cdot \rangle$ یک زیر فضای خطی از $\mathfrak{S}(\Lambda, L_{\mathbb{N}}^2)$ می‌باشد. همچنین با توجه به ساختار $\mathcal{K}_K$ مشخص می‌شود که K یک هسته‌ی مولد برای $\mathcal{K}_K$ است. اگر K یک تابع هسته‌ی اکیداً مثبت باشد که معمولاً یک هسته‌ی باز مولد برای فضای هیلبرت تابعی $\mathcal{K}$ بر Λ می‌باشد، آنگاه $\mathcal{K}_K = \mathcal{K}$.

فرض کنید Λ یک زیر مجموعه از $\mathbb{C}$ و هر فضای هیلبرت تابعی روی Λ تحت نگاشت ضربی $f: \Lambda \rightarrow \mathbb{C}$ با ضابطه $f(z) = \bar{z}$ پایا باشد. تحدیدی از این نگاشت برای چنین فضای هیلبرت تابعی با $M_{\bar{z}}$ نمایش داده می‌شود.

فرض کنید $\bar{\mathcal{U}}(\Lambda, L_{\mathbb{N}}^2)$ نمایش مجموعه‌ای از توابع هم - تحلیلی $L_{\mathbb{N}}^2 -$ مقدار روی دامنه‌ی Λ در صفحه باشد. این مجموعه تحت نگاشت ضرب به وسیله‌ی $\bar{z}$ پایا است. همه‌ی فضاهای هیلبرت تابعی روی Λ تحت $M_{\bar{z}}$ پایا خواهد بود. یک فضای هیلبرت تابعی روی Λ که زیر فضای خطی از $\bar{\mathcal{U}}(\Lambda, L_{\mathbb{N}}^2)$

متناظر با هسته‌ی برگمن تعمیم یافته، عملگر ون- نیومن باشد، آنگاه T انعکاس پذیر است.

برهان: می‌دانیم که T با الحاقی از عملگر $M_{\bar{z}}^*$ بر $\mathcal{K}$ هم ارز یکانی است.

اگر $X \in \text{Alg Lat}(T)$ ، آنگاه $\text{Lat}(T) \subseteq \text{Lat}(X)$. یعنی اگر $X \in \text{Alg Lat}(M_{\bar{z}})$ ، آنگاه $\text{Lat}(M_{\bar{z}}) \subseteq \text{Lat}(X)$.

از آن جایی که یک پیمای تک بعدی از $\xi(\lambda, \cdot)K(\lambda, \cdot)$ تحت $M_{\bar{z}}^*$ پایا است، پس تحت X^* هم پایا است در نتیجه $\xi(\lambda, \cdot)K(\lambda, \cdot) = \overline{\varphi(\lambda)}K(\lambda, \cdot)$. بنابراین برای هر $f \in \mathcal{K}$ و $\lambda \in \Omega$

$$\langle Xf, \xi(\lambda, \cdot)K(\lambda, \cdot) \rangle = \langle f, \xi(\lambda, \cdot)K(\lambda, \cdot) \rangle \\ = \langle f, \overline{\varphi(\lambda)}K(\lambda, \cdot) \rangle = \varphi(\lambda)f(\lambda).$$

پس برای بعضی از ضربگرهای φ داریم $X = M_{\varphi}$. چون $\mathcal{K}$ یک فضای هیلبرت تابعی است پس $X\mathcal{K} \subseteq \mathcal{K}$ در نتیجه $XI = \varphi \in \mathcal{K}$.

از طرف دیگر، برای هر $\lambda \in \Omega$ ، $\varphi(\lambda) \in \sigma(X)$. پس $\|\varphi(\lambda)\| \leq \|X\|$ و در نتیجه $\varphi \in H^{\infty}(\Omega)$. فرض کنید برای $0 < t < 1$ داشته باشیم.

$G = \{z: t < |z| < 1\}$ و مجموعه‌ی M را به صورت زیر در نظر می‌گیریم؛

$$M = \left\{ f \in \mathcal{K}: \int_{|z|=r} z^n f(z) dz = 0, n \geq 0 \right\}$$

که در آن $t < r < 1$. واضح است که $M \in \text{Lat}(M_{\bar{z}}) \subseteq \text{Lat}(X)$ و $X = M_{\varphi}$ ، بنابراین $M \in \text{Lat}(M_{\varphi})$. توجه کنید که $M_{\varphi}I = \varphi \in M$ زیرا $I \in M$ همچنین، $H^{\infty}(\Omega) \subseteq H^{\infty}(G)$ بنابراین $\varphi \in H^{\infty}(G)$ و می‌توان φ را به صورت $\varphi = \varphi_1 + \varphi_2$ نوشت که φ_1 یک تابع تحلیلی کراندار روی U و φ_2 یک تابع تحلیلی کراندار روی $\{z: |z| > t\}$ می‌باشد که در بینهایت صفر است.

ارز یکانی است. در این بخش شرایط کافی روی الحاقی از مدل متعارف برای نشان دادن انعکاس پذیری عملگر T ، ارائه می‌گردد.

یادآوری می‌کنیم که زیر مجموعه‌ی فشرده‌ی K از $\mathbb{C}$ را یک مجموعه طیفی برای عملگر $T \in B(H)$ گوئیم، اگر $\sigma(T) \subseteq K$ ، $\|f(T)\| \leq \max\{|f(z)|: z \in K\}$ برای هر تابع گویای f با قطب‌های خارج از K .

لازم به ذکر است که عملگر خطی کراندار $T: H \rightarrow H$ را یک عملگر ون-نیومن گوئیم هرگاه جبر C^* تولید شده توسط T یک جبر ون-نیومن باشد. ساراسون ثابت کرد که عملگرهای نرمال، انعکاسی هستند [۷]. بوسیله‌ی ددنس نشان داده شده است که هر ایزومتري انعکاسی است [۴].

همچنین الین و تامسن نشان داده‌اند که عملگرهای زیرنرمال، انعکاسی هستند [۶]. برکوئسی، فیلیاس، لانگسام و پیرسی نشان داده‌اند که عملگرهای (BCP) انعکاسی هستند [۱]. به وسیله‌ی ددنس و فیلمر عملگرهای انعکاسی روی یک فضای با بعد متناهی مورد بررسی قرار گرفته‌اند [۵]. انعکاس پذیری از انتقال‌های وزندار دوطرفه مطالعه و بررسی شده است [۹، ۱۱]. همچنین بعضی از شرایط کافی برای انعکاس پذیری عملگرهای ضربی روی فضاهای دیریشله تحقیق شده‌اند به خصوص که فضاهای باناخ توابع تحلیلی روی صفحه مورد بررسی قرار گرفته است [۱۰، ۱۲].

هدف ما در این قسمت مطالعه‌ی انعکاس پذیری $T \in B_n(\Omega)$ می‌باشد که در آن Ω یک دامنه‌ی کراندار است. گوی باز واحد در صفحه مختلط را با U نمایش می‌دهیم.

قضیه ۳-۱: فرض کنید K یک هسته‌ی برگمن تعمیم یافته بر دامنه‌ی $\Omega \subseteq U$ شامل طوق G باشد به طوری که $\partial U \subseteq \bar{\Omega} \cap \bar{G}$. اگر مدل متعارف

چند جمله‌ای P جایگزین کنیم. باید اشاره کنیم که عملگرهایی از کلاس کاون-داگلاس در حالت کلی انعکاس‌پذیر نیستند زیرا هر عملگری از این کلاس هم‌ارز یکانی با الحاقی از عملگر غیر انعکاسی ضرب شده به وسیله $\bar{z}$ است. ما نیازمند شرایط اضافی برای انعکاس‌پذیری T هستیم.

اکنون برای تمام $|z| > t$ می‌توان نوشت:

$$\varphi_2(z) = \sum_{n=-\infty}^{-1} C_n z^n$$

چون $\varphi \in M$ ، پس

$$\int_{|z|=r} z^n (\varphi_1(z) + \varphi_2(z)) dz = 0, \quad n \geq 0$$

در نتیجه

$$C_{-n} = \frac{1}{2\pi i} \int_{|z|=r} Z^{n-1} \varphi_2(z) dz = 0, \\ n = 1, 2, \dots$$

پس $\varphi = \varphi_1 \in H^\infty(U)$ و $\varphi_2 = 0$ چون U یک دامنه کاراتودوری است بنا به قضیه فارل-رابل-شیلدز یک دنباله کراندار یکنواخت P_n از چند جمله‌ای‌ها موجود است که به طور نقطه وار به φ در U همگرا است.

از آن جایی که T یک عملگر ون-نیومن است پس برای $d > 0$ ، $\|p_n(T)\| \leq \|P_n\|_\Omega \leq d$ چون گوی یکه‌ای از $B(\mathcal{K})$ در توپولوژی ضعیف عملگرها فشرده است، با در نظر گرفتن زیر دنباله‌ای در صورت لزوم، در آن برای بعضی A در $B(\mathcal{K})$ داریم $P_n(T) \rightarrow A$

فرض کنید $f = \sum_{i=1}^n K(\lambda_i, \cdot) \xi_i$ در $\mathcal{D}(\Omega)$ باشد، در این صورت $P_n(T)f = \sum_{i=1}^n P_n(\lambda_i) K(\lambda_i, \cdot) \xi_i$ به طور ضعیف به Af و در نرم به $\sum_{i=1}^n \varphi(\lambda_i) K(\lambda_i, \cdot) \xi_i$ همگرا است. با تعریف $M_\varphi(f)$ و این واقعیت که $\mathcal{K}$ در $\mathcal{D}(\Omega)$ چگال است نتیجه می‌گیریم که $A = M_\varphi$.

در نتیجه $X = M_\varphi \in W(T)$ و این نشان می‌دهد که T انعکاس‌پذیر است.

نتیجه ۳-۲: در قضیه‌ی قبل فرض کردیم که الحاقی از مدل متعارف متناظر با هسته‌ی برگمن تعمیم یافته یک عملگر ون-نیومن می‌باشد. ما می‌توانیم آن را به وسیله‌ی فرضی که $\|M_p\| \leq C\|P\|_\Omega$ یا $\|M_p\| = \|p\|_\Omega$ برای هر

فهرست منابع

- [11] B. Yousefi and Y.N. Dehghan, Reflexivity on weighted Hardy spaces, Southeast Asian Bulletin of Mathematics, 28 (2004), 587-593
- [12] B. Yousefi, Multiplication operators on Hilbert spaces of analytic functions, Archiv der Mathematic, 83 (2004), 536-539
- [13] B. Yousefi and S. Foroutan, On the multiplication operators on spaces of analytic functions, Studia Mathematica, 168 (2) (2005), 187-191.
- [14] K. Zhu, operators in Cowen-Douglas classes, Hlinios J. Math. 44 (2000), 767-783
- [1] H. Bercovici, C. Foias, J. Langsam, and C. Pearcy, (BCP)- operators are reflexive, Mich. Math. J.29 (1982), 371-379
- [2] M. J. Cowen and R. G. Douglas, Complex geometry and operator theory, Acta Math. 141 (1978), 187-261.
- [3] R. Curto and N. Salinas, Generalized Bergman kernels and the Cowen-Douglas theory, Amer. J. Math. 106 (1984), 447-448.
- [4] J. A. Deddens, Every isometry is reflexive, Proc. Amer. Math. Soc. 28 (1971), 509-512.
- [5] J. A. Deddens and P. A. Fillmore, Reflexive linear transformations, Linear Algebra and Appl. 10 (1975), 89-93.
- [6] R. Olin and J. Thomson, Algebras of subnormal operators, J. Functional Anal. 37 (1980), 271-301
- [7] D. Sarason, Invariant subspaces and unstarred operator algebras, Pasific J. Math. 17 (1966), 511-517
- [8] K. Seddighi, Von Neumann operators in $B_1(\Omega)$, Thesis, University of Indiana, 1981.
- [9] K. Seddighi and B. Yousefi, On the reflexivity of operators on function spaces, Proc. Math, Soc. 116 (1992), 45-52.
- [10] B. Yousefi, K. Seddighi and K. Hedayatian, On reflexivity of the multiplication operators on Dirichlet spaces, Math Japonica, 38 (1993), 1189-1194.